

**Ethica Amoris, Sive Theologia Sanctorum, Magni
Præsertim Augustini, Et Thomæ Aquinatis**

Circa Universam Amoris & Morum Doctrinam, Adversus Novitias Opiniones
Strenuè propugnata, Et In Materiis Principaliter Hodie Controversis
Fundamentaliter discussa

De Externis Regulis Amoris Et Morum, Legibus Utique, ac Praeceptis
Virtutum Theologicarum, & Cardinalium, necnon Decalogi & Ecclesiae -
Libros Vndecim Complectens

**Henricus, de Sancto Ignatio
Leodii, 1709**

Caput XXIX. Ecclesiasticis legibus non subjicintur infideles, nec pueri
nondum ratione utentes, nec perpetuo amentes.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-73203](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-73203)

ris loci. Cæterum non valere matrimonium ejus, qui (sine domicilii mutatione) est proprio territorio in aliud transit, animo subterfugiendi legem Tridentini. Unde con sequenter adjungit, non valere confessionem ejus, qui (abique domicilii mutatione) de una Diœcesi transit ad aliam, sine alia causa, quam ibi confitendi. Quia transiendum non mutat conditionem, seu Diœcesim, sed transit in fraudem.

C A P U T X X I X .

Ecclesiasticis legibus non subjiciuntur infideles, nec præri nondum ratione uentes, nec perpetuò amentes.

235 **D**E infidelibus (puta non baptizatis) patet ex eo quod soli baptizati subditi sunt Ecclesiæ. *Quid enim nibi de iis qui foris sunt judicare?* ait Apollolus.

Quoad pueros ratione nondum uentes, & perpetuò amentes, ratio est, quia lex, ut pote rationabile præceptum, soli ratione uentibus imponitur. Unde bruta legis & præcepti incapacia sunt. Hinc Theologi & Canonistæ communiter inferunt, parentes non peccare, præbendo infantibus carnes, in diebus ieiuniorum. Et sic habet confuetudo, ut Cajetanus ait 2. 2. q. 147. a. 8. Prudenter tamen filii suis carnes subtrahent, ut paullatim ipsos in istius abstinentiae usu forment: *Bonum est enim homini, cum portaverit iugum ad adolescentias sua.* Et ut D. Basilius loquitur q. 15. etiam prima etatis tempus ad accedentes inscipliendos iuaneum esse censetur. *Iaque dum adhuc facile formari posset, & tenera est anima, & velut cera leviter cedit, & convenienter forma facilè ipsi imprimitur, ad omnem bonorum exercitationem statim, & ab initio induci ipsam oportet, ut ubi ratio accesserit, & huius discernendi contingat, cursus existat ab elementis ab initio, & traditis pietatis formis.* Cum ratio quidem quod uile est suggesta, consuetudo vero facultatem ad recte faciendum inducat.

236 Saltem hanc propositionem Emmanuelis Sa verbo ieiunium: *Pueri non tenentur à carnibus abstinere ante duodecimum etatis annum,* è libro ipsius meritò expungi fecit S. Palatii Apostolici Magister. Tametsi etiam perpetuò amentes, ne materialiter quidem peccent, diebus Fætivis opera servilia exercentes; ideoque Laymannus (apud Tamburinum l. 4. in Decal. c. 3. §. 1. n. 17.) fas est dicat opera servilia ipsiis tunc imponere. Verendum tamen ne peccet, qui amentis operâ, velut instrumento, utitur ad proprium lucrum, ex ea diebus Fætivis percipiendum. Cùm per amentem, velut instrumentum, operari videatur. *Quidquid sit, extra controversiam est, fas non est, ipsos concitare ad iram, blasphemiam, fornicationem, &c. ob intrinsecam deformitatem istis annexam, quam approbat, qui ad ista concitat, & ad*

ista amentis operâ utitur, velut instrumento.

Quatuor circa pueros supersunt inquirenda. Primò, an irregularitatem incurant, si ante rationis usum aliquem mutilaverint, vel occiderint? Secundò, an humanis legibus obligentur, qui septimum ætatis annum attigerunt? Tertiò, an censuras ecclesiasticas incurant ante annum decimum & dimidium? Quartò, an impuberis incident in casum reservatum, siquod committant crimen, alias Episcopo reservatum?

Ad primum respondeo negative contra Hostiensem: sic enim Clemens V. declaravit Clementinâ *si furiosus de homic.*

Ad secundum respondeo quibusdam Antiquis visum esse quod non, nisi proximi essent pubertati, id est, annum decimum & dimidium attigissent. Et ipsis subscribere videtur S. Antoninus. Verum opinio ista meritò hodie rejicitur à Theologis & Canonistis, contrariumque satis significatur can. *pueris de delictis pueror.* S. Antoninus vero non omnino manifestè isti favet opinioni, cùm exponi possit de subiectione quoad vim coactivam, sive quoad peccarum incursum.

Ad tertium communis antiquorum Canonistarum opinio fuit affirmativa. Fundabant se in cap. 1. & ult. de sent. excommun. Verum caput primum non dicit pueros, Clericorum percuttores, excommunicationem incurrisse, sed solum quod non sunt ad Apostolicam *Sedem mittendi, quia eos eas excusat.* Caput ultimum loquitur de pueris proximis pubertati, ibi: *sive ante, sive post puberatatem postulant se absolviri.* Verba namque ista denotare videntur crimē commissum circa tempus pubertatis. Fundata proinde videtur opinio negativa Dominici Soti in 4. distinct. 18. q. 1. a. 3. in fin. aliorumque illustrium Theologorum: quia cap. referente de delictis pueror. Alexander III. dicit, quod in pueris relinqui solet multum, quod in aliis provectionis etatis humanae leges dicunt severius corrigendum. Nec ecclesiasticae leges minus humanæ sunt, quam civiles, quæ pueros ante decimum annum & dimidium delinquentes, pro commissis delictis non puniunt. *L. quam C. de falsa moneta. L. pupillum.* ff. de reg. jur. & §. in summa Institut. lib. 4.

Ad quartum negativè responderet Theologia Moralis, iusatu & autoritate Illustriss. Episcopi Petrocorensis edita to. 1. l. 1. c. 9. in fine: tum quia mitius cum illis agendum, quam cum aliis. Tum maximè quia in ipsis non reperitur necessitas Episcopalis examinationis, & correctionis, qualém exigit cauum refervatio. Rationabiliter quidem hoc Episcopi declararent: quia tamen hoc ab ipsorum pendet arbitrio, mens & intentio ipsorum ab ipsis consultò inquiretur.